

at den nu antagne Fremgangsmaade kunde ventes, vilde de have fundet mig som Modstander af noget saa Usikkert. Naar jeg sagde: Med Regeringens Bistand til de private Baner, betyder det, at jeg opfatter Ministerens Stilling fuldstændig saaledes, at det efter Stemningen her i Thinget er en meget væsentlig Støtte, Regeringen giver dette Forslag og lignende, naar den høitærede Minister siger: Vil Folkethinget vedtage det, tager jeg imod det. Jeg vil sige, at, hvis den høitærede Minister vil yde Forslag, og mine Venner fremsatte her, en lignende Bistand, forlanger jeg intet Bedre af den ærede Minister under de nuværende Forhold. Hvis den høitærede Minister, naar vi komme med Forslag, som vi sætte Pris paa, og som vi maakte kunde vinde Flertal for — Forslag i forskjellige Retninger og paa andre Omraader, jeg behøver ikke nævne noget enkelt, de Herrer kjende dem nok — vilde sige: Vil Folkethinget vedtage det, skal jeg ingen Modstand gjøre, da vilde en saadan Tilslutning i Principet fra den høitærede Ministers Side til saadanne Forslag, en saadan velvillig Neutralitet have en væsentlig Indflydelse paa deres hele Gang. Det var altsaa min ene Bemærkning angaaende den ærede Regerings Stilling, og den blev lidt lang. Den anden Bemærkning, jeg følger Trang til at fremsætte saa skarpt og varmt som muligt, er den, at det, jeg har været Vidne til her i Thinget idag, tiltaler mig ikke — jeg mener i parlamentarisk og konstitutionel Henseende. Indholdet taler jeg ikke om. Her have vi tre private Forslag, der angribe Statskassen. Vi se flere Medlemmer fra den paagjældende Egn samle sig om det ene Forslag, atter flere Medlemmer fra vedkommende Egn om det andet Forslag og atter flere om det tredje, og disse ærede Medlemmer med deres Nærmeste stemme sammen om at fremme deres ved privat Initiativ indbakte Forslag mod Statskassen, og den høitærede Minister siger, at det kan han meget godt finde passende Altsammen. Det tiltaler mig ikke i konstitutionel Henseende, og jeg vilde ønske, at vi kunde komme bort fra denne Fremgangsmaade jo før jo hellere, og hvis Thinget ikke selv kan komme bort fra denne Fremgangsmaade ved Behandlingen af den Slags større finansielle Sager, vilde jeg ønske, at vi havde en Regering, der kunde vise Rigsdagen, at paa den Maade kan man ikke forhandle et privat Forslag.

Indenrigsministeren (Seel): Det ærede Medlem synes at have Tilbøjelighed til at optage ganske den samme Diskussion, som han i forrige Samling fremkaldte her. Jeg tror ikke, det er til nogen Nytte, men efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har taget denne Sag, maa jeg dog svare ham med et Par Ord. Det ærede Medlem sagde, at med Ministerens Understøttelse kom det private Lovforslag frem Aaret efter, at man var bleven enig om, at der ikke

skulde bygges flere end de i Loven af 16de Juni 1878 nævnte Jernbaner. Jeg har ikke paa nogen Maade understøttet Fremkomsten af disse Lovforslag. Ved det private Initiativ blev der uden Tilskyndelse fra mig fremsat Forslag om Bygning af to Jernbaner ganske overensstemmende med den Jernbanelov, som jeg havde forelagt Aaret forud. Jeg erklærede i den Anledning — jeg har allerede sagt det engang, men jeg gjentager det — at jeg ikke billigede, at der fremkom private Lovforslag under de givne Omstændigheder, men for det Tilfælde, at ikke blot Folkethinget, men hele Rigsdagen var enig om Hensigtsmæssigheden af disse Lovforlags Vedtagelse, der vare i Overensstemmelse med, hvad jeg havde foreslaaet, vilde jeg ikke modsætte mig. Det ærede Medlem vilde være overordentlig tilfreds, dersom jeg vilde yde ham en saadan Understøttelse til de Lovforslag, som han fremsatte. Ja, hvis det ærede Medlem vilde indskrænke sig til at fremsætte Lovforslag, som jeg tidligere har frembragt, vilde jeg villig yde ham min Understøttelse. Hvad det finansielle angaar, tror jeg, at den fraværende Finantsminister isjor har udtalt sig derom. Jeg ser ikke, at disse Lovforslag true Statskassen med Overbebyrdelse. Jeg skal ogsaa i den Henseende tillade mig at henvise til, hvad jeg udtalte isjor. Jeg betragtede Vedtagelsen af disse Love saaledes, at de vilde danne et Supplement til Loven af 16de Juni 1878. Som Følge deraf vil de under de i denne Lov givne Regler først komme til Udførelse, naar de der nævnte Baner ere byggede. Statskassen bliver altsaa ikke bebyrdet med større aarlig Udgift. — Jeg indser derfor ikke, at disse Lovforslag kunne true Statskassen paa faretruende Maade. Jeg tillægger isjorigt ikke Sagen selv nogen overordentlig Betydning. Jeg har været overbevist om, at, naar vi kom til Fortsættelsen af Bygning af Jernbaner, vilde disse to Jernbaner efter den Maade, hvorpaa de vare bleve behandlede, være de første, der bleve byggede, og Liden vilde falde sammen med den Tid, der efter min Forklaring vilde medgaa, hvis dette Lovforslag nu vedtages. Jeg havde, som sagt, troet, at min Stilling til disse Forslag var saa klar, at jeg ikke havde behøvet at udtale mig nu, og jeg skulde ganske sikkert ikke have gjort det, naar ikke det ærede Medlem til Overflodighed havde gjenoptaget den Forhandling om Fortsættelsen og Afkøbsforhøret af mit Forhold til denne Sag, som jeg antog maatte være tiltrækkelig oplyst i forrige Samling.

Jaab: Naar jeg stemmer for Sagens Henvi-
sning til et Udvalg, er det, fordi jeg, som Sagen foreligger for mig i dette Dieblis, ikke kan stemme for dens Fremme. Som Medlem af det Udvalg, der behandlede den sidst vedtagne Jernbanelov, har jeg jo nøie Kundskab om, hvad der ved denne Leilighed fandt Sted, hvilke Forhandlinger og Overenskomster der afsluttedes, og de